अस्तोतृ m. not a praiser.
अस्त्र n. (m.) dart; bow, arrow.
अस्त्रग्राम m. collection of weapons.
अस्त्री f. no woman; masculine and neuter (g.).
अस्थन् n. bone; poss. °न्वन्त्.†.
अस्थां adv. immediately.
अस्थान n. no stay; no place or the wrong place for (gen.). °— & loc. in the wrong place, not in time, without cause.
अस्थि n. bone; poss. °मन्त्.†.
अस्थिचूर्ण n. pulverized bone, bone-dust.
अस्थिज a. produced in the bones; m. thunderbolt, marrow.*
अस्थिपञ्जर m. skeleton.
अस्थिभेदक m. bone-breaker.
अस्थिर a. not firm, unsteady, inconstant, dubious, uncertain. Abstr. °त्व† n.
अस्थिसंस्थ a. being on the bone (flesh).
अस्थिस्थूण a. having bones for beams (the body).
अस्थिस्नेह m. marrow.
अस्थूल a. not big or coarse; slender, thin.
अस्नातृ a. not bathing, not wet, dry.
अस्पर्श a. touchless.
अस्पष्ट a. not clear, indistinct.
अस्पृशन्त् a. not touching.
अस्पृष्ट a. untouched.
अस्पृह a. free from desires.
अस्पृहा f. no desire.
अस्फुट a. indistinct, incorrect; n. adv.
1अस्म pron. stem of 1st pers.
2अस्म or अस्म pron. stem of 3d pers.
अस्मत्तस् adv. from us.
अस्मत्रा adv. among or to us; a. °त्रीय्.
अस्मद् (°—) = 1अस्म.
अस्मदीय a. our.
अस्मदृच् a. turned towards us; n. °दृक् adv.
अस्मद्विध a. our like.
अस्मयु a. fond of us.
अस्माक a. our, ours.
अस्मादृश a. our like.*
1अस्मृति f. want of memory, oblivion.
2अस्मृति a. forgetful, inattentive.
अस्मेहिति f. commission for us.
1अस्र n. a tear.
2अस्र a. throwing, hurling.
अस्रमुख, f. ई having tears in the face.*
अस्रिध् a. not going wrong; safe, harmless.
अस्रिधान & अस्रेधन्त् a. the same.
अस्रेमन् a. faultless, perfect.
अस्वतन्त्र a. not independent.
अस्वदित a. not tasted.
अस्वप्नज् a. not sleepy, sleepless.
अस्वरित a. not having the Svarita accent; abstr. °त्व n.
अस्वर्गयोग्य a. unworthy of heaven.
अस्वर्ग्य a. not leading to heaven, unheavenly.
अस्वस्थ a. indisposed, unwell; abstr. °ता f.
अस्वस्थचेतस a. of troubled mind.
अस्वस्थशरीर a. sick at body.*
अस्वातन्त्र्य n. want of independence.
अस्वाधीन a. not free, dependent.
अस्वामिविक्रय m. sale without ownership (j.).
अस्वामिन् m. non-owner.
अह (only pf. आह) say, speak, tell (w. dat. or acc. of pers. & acc. of th.), call, name (2 acc.); state, declare to be (acc.); attribute or adjudge (acc.) to (gen.). — अधि speak or intercede for (dat.). अनु recite, repeat. अभि speak to (acc.), answer, reply; tell (dat. of pers. & acc. of th.). निस् speak out, express. प्र pronounce, deliver; say tell, name, declare (= S.).
1अह indecl. of course, certainly, namely, at least; often only emphasizing the preceding word.
2अह m. n. day (mostly —°).
अहंयु a. selfish, haughty.
अहंकार m. sense of self, egoism, pride, arrogance; poss. °रिन्.
अहंकार्य a. forming the object of the sense of self.
अहंकृत a. conscious of self, egoistic.
अहंकृति f. = अहंकार.
अहत a. not beaten, not washed, new (cloth).
अहतमार्ग a. whose course is unchecked or free.*
अहत्वा abs. without killing.
अहन् & अहर् n. day. — अहन्यहनि & अहरहस् every day, daily. उभे अहनी day and night.
अहन्य a. daily.